

netop Sagerne paa Hovedet, men det tjener maaske Formaålet.

Og hvad endelig Fiskerirettighederne angaar, maa jeg have Lov til at sige derom og ogsaa rette min Bemærkning til det ærede Medlem for 7de Kred (Patursson) følgende: Fiskerirettighederne paa de islandske Søterritorier, som omhandles i Forbundsloven, behandles der paa en Maade, som giver Udtryk for fælles Rettigheder for alle Danske, deri indbefattet Færingerne, og det er da en klar Sag, at selv om Hovedinteressen, der knytter sig til disse Rettigheder, findes hos Færingerne, maa det være en Sag, der lige saa godt som enhver anden Sag, der angaar danske Forhold, kan behandles her i den danske Rigsdag og der behandles ud fra de Synspunkter, som de enkelte Talere maatte finde Anledning til at anlægge. Jeg ser derfor ikke, at der kan rettes nogen som helst Bebrejdelse imod Medlemmer, som, knyttet nær til Færoerne som Repræsentant for disse, har ønsket ved denne Sag at anlægge en anden Betragtning end den, det ærede Medlem her ønsker at fremføre. Jeg maa sige, at jeg nærer ikke Tvivl om, at man fra de danske Forhandleres Side kunde have ønsket at sikre Færingerne disse Interesser for bestandig; men man er formodentlig stødt paa afgjort Modstand derimod, og af Hensyn dertil har man formodentlig været klar over, at der ikke var vundet noget ved overfor denne Modstand at forsøge at tilkæmpe sig en saadan stedsevarende Ret, idet man var paa det rene med, at den ikke vilde holde en eneste Dag længere end Overenskomsten, naar Islænderne ikke vilde have det.

Det ærede Medlem (Foss) siger saa, at de Konservative er ingenlunde imod Folkenes Selvbestemmelsesret; de anerkender den Ret fuldt ud, og det ærede Medlem glæder sig ganske særlig over den Selvbestemmelsesret, som nu forhaabentlig inden ret lang Tid vil blive Nordslesvigerne til Del. Men naar det ærede Medlem saaledes har ydet sit skyldige Skrabud for Selvbestemmelsesretten, retter han sig op og siger, at naar man ikke synes om at yde Islænderne Selvbestemmelsesret, er det, fordi man ikke kan anse Adskillelsen mellem Island og Danmark for nødvendig. Altsaa, man siger: Kære, Du maa gerne have Lov til at indrette dig, som du selv synes, men jeg synes nu ikke, at du har godt af at gøre det paa den Maade, og derfor skal det være paa den Maade, jeg vil have det. Den Anerkendelse af Folke-

nes Selvbestemmelsesret hører vist hjemme i en længst forsvunden Tidsalder. Jeg tror ikke, at det konservative Folkeparti staar sig ved at anlægge den Betragtning paa de Tider, vi nu lever i. — Det ærede Medlem siger, at Folkenes Selvbestemmelsesret skal her bruges til Adskillelse, men at den ellers i øvrigt i Verden anvendes til at samle, og saa nævnedes det ærede Medlem en Række Eksempler paa Samling paa Basis af Folkenes Selvbestemmelsesret. Det undrer mig, at det ærede Medlem, hvis logiske Sans jeg tidt har beundret, har kunnet begaa en saadan lapsus, thi samler man paa den ene Side, saa adskiller man formodentlig paa den anden Side. Det vilde være muligt at nævne akkurat den samme Række Eksempler, som det ærede Medlem nævnedes, som Eksempler paa Adskillelse ifølge Folkenes Selvbestemmelsesret. Vi haaber, at Anerkendelsen af Folkenes Selvbestemmelsesret, selv om den former Forbindelsen imellem Danmark og Island paa en statsretlig løsere Maade, end Tilfældet hidtil har været, dog vil bevirke, at der i de islandske Sindskaabes en Villie til Samliv med Danmark, som muligvis i visse Kredse paa Island hidtil har manglet. Det er det Haab, hvorpaa vi bygger Forventningen om, at den kommende Tid skal gøre de Profetier til Skamme, som det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for.

Maa jeg saa sluttelig have Lov til at sige, at de ærede Medlemmer fra det konservative Folkeparti, som i det andet Ting og i dette Ting har haft Ordet i denne Sag, har indskrænket sig til en omfattende om end saare doktrinær Kritik af Forslagets Enkeltheder, til en rent negativ Behandling af Sagen, uden at der fra en eneste af de konservative Taleres Side er kommet frem en positiv Tilkendegivelse af, ad hvilke Veje de da mente at kunne stille det islandske Folks Selvstændighedstrang tilfreds, samtidig med at de opnaaede alt det, de mente at burde kunne naa for at kunne føje sig ind i nye Forhold. Vi har overhovedet intet faaet at vide derom. Jeg tror, det vilde have interesseret mange, mange Medlemmer af dette Ting, om det ærede Medlem vilde have aabnet lidt for det, jeg vil tro, han indeholder om denne Side af Sagen, hellere end at gentage i sit lange Foredrag den Række kritiske Bemærkninger, som er vel kendte, og som har været fremførte fra forskellige Sider, lige siden Sagen kom frem for Offentligheden i den nu foreliggende Skikkelse.

Jeg tror ikke, at der er Grund til at